

הקליקה הנמצאת מעל לכל חוק ונורמה בישראל (מפרק 27)!

דף הבית << מאגר כתבות ראשיות << בהמתנה << הקליקה הנמצאת מעל לכל חוק ונורמה בישראל (מפרק 27)!

הקטע הזה לקוח מכאן: <http://bit.ly/Tik4000No27>

נספח ב':

"הקליקה" הנמצאת מעל לכל חוק ונורמה במדינת ישראל.

חשוב, שהמצב המשפטי בישראל בנוגע לצמרת הפרקליטות והיועמ"ש יהיה ברור לכל הקוראים:

בניגוד לנעשה במדינות רבות בעולם, לראשי מערכת אכיפת החוק בישראל יש **חסינות** מוחלטת (מעשית, גם בהיבט הפלילי וגם בהיבט האזרחי - של אי יכולת לתבוע פיצויים, גם אם מתגלה "תפירת תיק" על ידי מי מהפרקליטים), חסינות מלאה בפני אשמת "תפירת תיקים", שהיא אשמה פלילית מאוד חמורה.

חשוב לפזר את אי ההבנה של הציבור בישראל: אין בישראל שום בית משפט המוסמך לדון בעבירות סביב "תפירת תיק" ובחשודים ב"תפירת תיק". כי אין מי שיגיש לבית המשפט תביעה כזו, כנגד שום חשוד, בשום עבירה, ככל שמתגלה חשד ברור כזה וגם אם יש ראיות ברורות ומוצקות ש"התיק נתפר".

ובכלל: אין בישראל שום גוף בעל סמכות לעסוק, לחקור ולטפל ולהאשים (ככל שנדרש) בנושא הזה.

מדובר ב"קליקה", שדאגה לכך (במשך השנים זה נבנה נדבך על גבי נדבך), לרבות בתמיכה, שנולדה בפסקי דין רבים של בג"ץ, בית משפט עליון, שתומך כמעט באופן עיוור וחד-ערכי בכל מה שהפרקליטות יועמ"ש מביאים \ מציגים להחלטה בפני הבג"ץ \ בית משפט עליון. דוגמה אחת מני רבים, יש בהחלטת הבג"ץ כאן.

התהלך של הבנייה הזו של מערכת חסינות דאגה לכך, ש"הקליקה" תהיה חסינה בחסינות מוחלטת (פלילית ואזרחית) מפני כל תביעה מכל סוג, בכל פורום, גוף או ערכאה, כנגד מי שנמנה על הקליקה הזו.

זאת, בניגוד למערכת המשפט הישראלית (רק לשם ההשוואה), שיש בה בקרה כפולה ויעילה פי 6, מכל מנגנון אחר שיש, למשל, לעובדי המדינה. במנגנון הבקרה על שופטים יש את המערכות הבאות:

א. נציב קבילות שופטים עצמאי ובעל סמכויות מאוד נרחבות וחמורות (כולל סמכויות הדחת שופטים והעמדת שופטים לדיון).

ב. בית דין משמעתי מיוחד, רק לשופטים, עם סמכויות דרקוניות, כולל להדיח שופט מתפקידו לכל החיים (וזה כבר קרה לא אחת בבית הדין הזה).

ג. תקנון אתי מיוחד - רק לשופטים.

ד. ועדת אתיקה מיוחדת - רק לשופטים, הנותנת החלטות (מעין פסיקה) בעניינים אתיים ומשמעתיים המובאים לפניה.

ה. בנוסף, הדינים החלים על עובדי המדינה בהתאמות המתאימות (כמפורט בתקשי"ר) - חלים גם על שופטים.

ו. ולבסוף: כל החלטה שיפוטית כפופה לדיני העררים שיש בישראל. כך, שכל החלטה שיפוטית ניתן להפוך אותה בערר.

סה"כ 6 מנגנונים בלתי תלויים זה בזה ויעילים ביותר (יחסית לכל מערכת בקרה אחרת הקיימת בישראל), עם סמכויות די דרקוניות כלפי שופטים (ככל שנדרש). לכן, גם כמות הבעיות והסטיות מהנורמות במערכת הזו היא די מינורית ומטופלת די במהירות וביעילות ומערכת המשפט הישראלית היא (לדעת רבים) מערכת מאוד מקצועית, בכל קנה מידה עולמי. הבעיות המרכזיות בנוגע למערכת המשפטית נוגעות לתחומים אחרים דוגמת תחום "הפרדת הרשויות" ותחום "הסדרי מינוי שופטים", נושאים שלא נעסוק בהם כלל.

כל זה לא קיים בנוגע לצמרת המשפטית (הפרקליטות והיועמ"ש, לרבות כל המשנים והעוזרים שלהם) במדינת ישראל.

ניסיון לתקוף החלטות של הגופים הללו בבג"ץ עלו עד היום בתוהו. אין אופציה מעשית כזו. בוודאי שלא להגיש תלונה אישית (נביח למשטרה, או אפילו לנש"מ, בתחום המשמעתי), כנגד מי מראשי המערכות הללו.

נת"מ (נציבות התלונות על הפרקליטות - "מייצגי המדינה בערכאות"), הוא הגוף היחיד, שהוקם לעניין הפרקליטות והיועמ"ש. אמנם, נת"מ הוא גוף שלטוני חשוב, אולם מדובר ביחסית גוף די זעיר, די איטי וחסר כל שיניים.

אם "נתפר תיק" למישהו, הסיכון היחיד של "התופרים" בצמרת מערכות האכיפת החוק (משטרה, פרקליטות, יועמ"ש), הוא, שהנאשם ש"תפרו לו תיק", יזוכה בבית משפט. זהו. שום דבר לא מעבר לכך.

אין שום דרך חוקית, שבית משפט ירשיע את התובע (או את מי ש"תפר בפועל את התיק"), או שבית המשפט ידרוש מהמשטרה

לחקור את התובע או את מי שהתובע מייצג בבית המשפט. התובע בדין הפלילי הוא **חסיין לחלוטין**. לכל היותר, בית המשפט יכול להעיר "הערות" בפסק הדין לתביעה. זה ממש כלום. לא שווה יותר מהדו"ח של נת"מ, אחרי תלונה, שהוגשה לנת"מ בנושאים הדורשים הסקת מסקנות אישיות לאור הממצאים של הבדיקה.

לאחרונה נכתב נייר ע"י נת"מ, בעניין **המפכ"ל דאז יותנן דנינו ועו"ד שי ניצן**, נייר **חמור ביותר**, שנגנז די מהר בפרקליטות, כי **אין שום אופציה מעשית בחוק**, אופציה מהסוג של יכולת הסקת מסקנות אישיות, או אולי **חקירה ותביעה פלילית**.

למעשה, אם מוגשת תלונה כנגד היועמ"ש (או פרקליט המדינה, או פרקליט מחוז), שהוא "תפר תיק" (שזה אוסף די גדול של עבירות פליליות), ונציב התלונות מוצא, שהתלונה **מוצדקת**, וזה דורש **חקירה פלילית**, הוא (הנציב), על פי **החוק**, אמור להמליץ על פתיחת חקירה פלילית כזו - **ליועמ"ש...**

מכאן, שבישראל **אין שום מצב**, שניתן להעלות אותו על הדעת, שהיועמ"ש \ פרקליט המדינה (או המשנים ליועמ"ש, או המשנים לפרקליט המדינה), **יחליט מי מהם לפתוח בחקירה פלילית כנגד עצמו ואין שום אדם אחר בישראל מלבדם, שיכול להחליט על כך - בעניינם.**

זו בדיוק הסיבה, שהם מרגישים, שהם "מעל לחוק" ואף יכולים להמציא חוקים וכללים משלהם (דוגמת: שיטת **החשודים יחקרו את עצמם ויסגרו לעצמם את התיק**). והחלטה **ליצור תקדים משפטי על הגב של נתניהו**, שלא לדבר על **מסכת הטיוח** בסיפור של **רות דוד**, ועוד), מציאות, שהיא חלק מהתופעה הזו, שנוצרה בישראל, רק כי **ככה בא להם והם יכולים**.

מי שטוען, שיש להמתין עד סיום ההליכים המשפטיים (כל שיהיו) בעניינו של נתניהו, אומר דבר אחד ברור: **לעולם לא יבדק נושא "תפירת תיקים בישראל"**. למה? כי בסיום ההליכים המשפטיים החלוטים בעניינו (ככל שיהיו), תהליך, שיכול להימשך בין 5 ל-10 שנים, כל עבירה ככל שהייתה בעניין "תפירת תיקים", לא תוכל להיבדק, כי תחול עליה התיישנות.

בנוסף, אלו שעסקו ב"תפירת התיקים", כבר מזמן לא יהיו בתפקידם. רובם יהיו כבר בפנסיה, או "יילכו לעולמם כדרך כל בשר" (כי לדרגות הבכירות בפרקליטות ובלשכת היועמ"ש, מגיעים בגיל יחסית די מבוגר). ולכן כל ברור \ חקירה בעניינם בגיל כזה, אחרי פרישה מהשירות הממשלתי, או אחרי שהלכו לעולמם, הוא חסר כל היבט ומשמעות מבחינה ציבורית וממילא לא יתבצע, בגלל ההתיישנות.

יתרה מכך. הוכחתי (ולא רק אני), על בסיס ניתוח מסמכים, שיצאו מלשכת היועמ"ש ומכל זרועות הפרקליטות, ב-2 פרקי סדרה קודמים (**כאן וכאן**). סיכום בראיון באולפן - **כאן**), את המקורות המזויקים להדלפה של מסמכים חסויים מצמרת הפרקליטות ולשכת היועמ"ש לכלי תקשורת מסוימים. חשפתי את מנגנון תיאום ההדלפות בין י-ם ות"א ואת מנגנון תיאום "הזנת השעונים" (כלומר: חשד לזיוף), רק במסמכים המכפישים את נתניהו ומציגים אותו כעבריין סדרתי, כדי "להפיל את תיק ההדלפות" על עורכי הדין של נתניהו, ושום בדיקה או חקירה לא נפתחה בנושא.

הוגשו לא מעט תלונות מכמה כיוונים (כולל מעורכי הדין של נתניהו), אבל שום דבר לא קרה, לא קורה ולא יקרה.

זאת, משום שאין שום אדם בישראל היכול להורות על פתיחת בדיקה \ חקירה בשום נושא, בלשכת היועמ"ש ובצמרת הפרקליטות בישראל, אם יש חשד לפלילים.

בנוסף, החסינות המוחלטת, שיש לבכירי מערכת אכיפת החוק, אינה מסתיימת בכך. ישנו פרדוקס **בחוק החסינות של נבחר הציבור**. זה חוק, שנועד להגן על נבחר הציבור (כביכול) מפני "תפירת תיקים" ופגיעה בתפקידם ובתיפקודם.

אם ניקח, למשל, את עילת "חוסר תום הלב", שקיימת כעילה לאי הסרת חסינות ב"חוק החסינות" הקיים, על פיה זכאי חבר כנסת לחסינות, כאשר סבורה הכנסת, שכתב אישום המוגש נגד ח"כ - הוגש "בחוסר תום לב", הרי שמי שיצטרך להגן בבג"ץ על טענת "חוסר תום הלב" הוא היועמ"ש, שמשמש גם כתובע הכללי, והוא זה שקיבל בעצמו את ההחלטה להגיש כתב אישום.

מצב כזה הוא בלתי ישים ובלתי הגיוני לחלוטין, שהיועמ"ש יטען בבג"ץ, שהתובע הכללי פעל או לא פעל "בחוסר תום לב", כאשר, למעשה, מדובר באותו אדם בעצמו (כשד"ר אביחי מנדלבלית בכובעו כיועמ"ש יטען בבג"ץ, שד"ר אביחי מנדלבלית בכובעו כתובע הכללי - פעל או לא פעל "בחוסר תום לב").

נמצא, שעילת "חוסר תום הלב", שבחוק החסינות לח"כים היא, למעשה, אות מתה, ותלויה כל כולה ב"קליקה" ובגחמותיה.

והכל בשל המצב המונהג במדינת ישראל (ועדיין לא הוסדר בשום חוק), שליועץ המשפטי לממשלה יש 2 כובעים: תובע כללי ויועץ משפטי לממשלה. ועל כן, כדי שעילת "חוסר תום הלב", שבחוק החסינות לא תהיה אות מתה, יש צורך קודם לכל, לפצל בין התפקידים ומי שהוא יועמ"ש, לא ישמש גם כתובע הכללי. יש כמובן נימוקים כבדי משקל נוספים, לצורך לפצל את התפקיד.

לא סביר שהנהוג שנוול בישראל - לחבר בין 2 התפקידים, שאיננו מוסדר בשום חוק, יבוא ויבטל חוק קיים (ועוד חוקים רבים אחרים), ויהפוך את עילת "חוסר תום הלב" ב"חוק החסינות", שזה המגן היחיד והדי קלוש הקיים בישראל מפני "תפירת

תיקים" לפוליטיקאים (חברי כנסת בלבד), לאות מתה.

הסברי אקדמי נוסף לעניין זה אפשר לקראת במאמר: "יועמ"ש או 'רשות רביעית' - [כאן](#).

בארה"ב, רק לשם ההשוואה, הנשיא יכול לפטר את התובע הכללי מתפקידו בכל עת; ניתן לכפות על התובע הכללי לעבור שימוע הדחה (Impeachment) בבית הנבחרים ובסנאט, בעוון "בגידה, שוחד, עבירות ופשעים חמורים אחרים". כ"כ, יש בארה"ב מוסד משפטי נוסף, שנקרא "התובע המיוחד", שממונה על ידי התובע הכללי של ארה"ב, ועניינו לעסוק באופן עצמאי בחקירה והגשת כתבי אישום כנגד אנשי ממשל פדרלי בכל דרג, כולל כנגד ראשי מערכות החקירה והתביעה בכל הדרגים.

אין מצב חוקי - משפטי כזה בישראל.

כך, "הקליקה" חסינה מפני כל ונמצאת מעל לכל חוק קיים בישראל.

סוגיית מימון ההגנה של נאשם/חשוד בפלילים:

בעקבות הדיונים וההחלטות בעניין המימון המשפטי של נתניהו, יש להזכיר, שיש כאלה, שלא זקוקים לכל אישורים כדי לקחת כסף ציבורי (מתקציב המשרד בו הם עובדים), כדי לממן את הגנתם האישית, ע"י שכירת עורכי דין חיצוניים ויקרים, בלי כל פיקוח ובקרה, ב"פטור ממכרז", שעוקף כל מנגנון חוקי קיים. הסיפור המדהים הזה נחשף על ידי מזמן ונוגע רק ל"קליקת הפרקליטים", שנמצאת, כאמור לעיל, מעל לכל חוק ונורמה במדינת ישראל.

ל"קליקת הפרקליטים" אין שום בעיה לקחת לעצמה (כלומר: לחבריה ולכל מי שהם חפצים ביקרו) כסף מקופת המשרד הממשלתי בו הם עובדים, כדי לממן את הגנתם האישית, על חשבון הציבור.

כן, ככה פשוט.

זו לא המצאה שהמצאתי כרגע.

"המריחה", שביצעה הפרקליטות בעקבות סדרת החשיפות שלי, בדבר לקיחת כספי משרד התקשורת כדי להגן על חשודים בכירים בתוך המשרד מפני חשדות לפלילים, מתועדת היטב במסמכים.

הצורך הזה בהגנה נולד כדי להתגונן מפני האשמה של "עלילת דם" ומעשים פליליים רבים נוספים, במה שמכונה על ידי [הפרשה הסודית](#), כנגד ראשי המשרד, ובראשם המנכ"ל דאז של המשרד, הסמנכ"לית הבכירה דאז למנהל והיועצת המשפטית של המשרד (עו"ד דנה נויפלד, "כוכבת תיק 4000"). זאת, בעוד שלנתניהו "עושים את המוות", בדיוק בעניין הזה.

חשפתי זאת בכמה כתבות מובילות (יש עוד, אבל אלו העיקריות), שפרסמתי בזמנו (16-2015) בלינקים הבאים:

[חשיפת "הצפצופה על הכל" סביב הייצוג המשפטי ב"פרשה הסודית"](#)

[היועצת המשפטית של משרד התקשורת והמנכ"ל קיבלו נזיפה מהפרקליטות](#)

[חשיפת המשך הטיות וההגנה על "גיבורי הפרשה הסודית" ע"י שלמה פילבר](#)

[מתקרב רגע האמת בפרשה של היועצת המשפטית של משרד התקשורת](#)

[הבכיר מ"הפרשה הסודית" פרש בשקט לגמלאות מוקדמות והפרשה נשארה סודית](#)

במאמר האחרון יש את [מכתב סגירת תלונתי](#), מכתב, שיש בו אוסף של שקרים וביניהם נטען, שכאילו תלונתי נדונה בבית הדין (מה שלא היה ולא נברא) ושזה [היה בסדר](#) לשכור את שירותיה של עו"ד תמר גולן - כדי להגן על עובדי משרד התקשורת ובראשם היועצת המשפטית של המשרד - החברה הבכירה ב"קליקה" (רק לנתניהו אסור...).

בעקבות מה שהיה ונחשף על ידי, השופטת בדימוס הילה גרסטל קיבלה ממני צל"ש ([כאן](#)). בסיפור הצל"ש הזה אני מסכם בקצרה את כל הפרשה, בה נוכחתי אישית ביושרה, בטיפול בתלונתי (תלונה, שיותר מאוחר "נגרסה" בשקרים של לשכת היועמ"ש והפרקליטות, אחרי שהילה גרסטל "התפוטרה" - אולצה להתפטר מתפקידה כנציבת נת"מ, ע"י אותה "קליקה", רק בגלל שהפריעה ל"קליקה" ואיימה על החסינות המוחלטת של ה"קליקה" הזו).

ככה זה עובד, אצל אלה הנמצאים מעל לכל חוק ונורמה.

